Je Maintiendrai

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 1sten APRIL 1843. N. 13.

Uittreksel uit de aanspraak van
SIR ROBERT PEEL.

Het is my aangenaam, dat het achtbaar lid my eene gelegenheid verschaft heeft om eenige aanmerkingen te maken op de jongste boodschap van den President der Vereenigde Staten. De opregte en eerlyke wensch, welken ik altyd gekoesterd heb om eene goede verstandhouding te onderhouden tusschen dit land en de Vereenigde Staten van America, en de geest, waarin ik altoos van America gesproken heb, maken het dubbel onaangenaam voor my om die boodschap aantehalen, welke, ik moet het met leedwezen zeggen, geen naauwkeurig verhaal geeft der onderhandelingen, betreffende het regt van onderzoek, (*right of visit*). Misschien zal ik wel doen te bevestigen hetgeen het achtbaar lid gezegd heeft, dat tusschen niets er een grooter verschil bestaat dan tusschen het regt van onderzoek en dat van doorzoek (*right of search*). Het regt van doorzoek behoort tot oorlogvoerenden, en mag in vredestyds niet uitgeoefend worden, dan wanneer het by tractaten toegestaan is. Het regt van doorzoek bepaalt zich niet alleen tot het vaartuig, maar strekt zich uit tot de lading. Wy maken volstrekt geene aanspraak om het regt van doorzoek uitteoefenen op amerikaansche vaartuigen; ja zelfs wanneer het ons bewust is, dat een amerikaansch vaartuig voorzien was van alle noodwendigheden voor den slavenhandel; wanneer wy wisten, dat het vaartuig gereed lag om honderden menschen wezens te laden in eene ruimte, waarin het leven onmogelyk wordt; dan nog zouden wy ons gehouden achten het vaartuig ongehinderd deszelfs reis te laten voortzetten. Maar het regt, waarop wy aanspraak maken, is dat, om te weten of een vaartuig, bewerende amerikaansch te zyn en de amerikaansche vlag hyschende, bona fide amerikaansch is. (Hoor, Hoor.) Wy maken aanspraak op dat regt, om te weten of er geen groot kwaad aan de amerikaansche vlag is gedaan geworden; om te weten of eene portugesche of braziliaansche schoener, varende onder amerikaansche vlag, waarlyk zy, wat zy schynt te zyn.

In de bewonderenswaardige depeche van myn edelen vriend, gedagteekend den 20 December 1841, schryft hy aldus:—

"De ondergeteekende is echter bevreesd, dat het regt van doorzoek niet bepaald is om zich alleen te vergewissen wegens de nationaliteit van het vaartuig, maar dat het zich uitstrekt tot het doel van de reis en tot den aard der lading. Het eenige oogmerk der britsche kruisers is om zich te verzekeren of de vaartuigen, welke zy tegen komen, al of niet americaansch zyn.— Dit regt heeft inderdaad geene gelykenis met het regt van doorzoek, noch in grondbeginselen, noch in de uitoefening. Het is een eenvoudig regt om de party, die een regtmatig belang heeft de waarheid te kennen, de zekerheid te geven, dat het vaartuig werkelyk is, wat deszelfs vlag vertoont."

Het verwondert my zeer, dat de Vereenigde Staten, dit willen betwisten, in aanmerking nemende de menigte kleine staten, welke hen omringen en de gemakkelykheid, waarmede hunne inkomsten benadeeld kunnen worden, wanneer het als een grondbeginsel kan gevestigd worden, dat een vreemd vaartuig verschoond van onderzoek kon blyven, zoo het eene zekere vlag heesch. (Hoor). Met zoodanig aangenomen beginsel kunnen noch de inkomsten noch de handel der Vereenigde Staten voor een oogenblik veilig zyn. Maar ik weet, dat de Vereenigde Staten vryelyk dit regt uitoefenen in de zeeën digt by hunne kusten. Ik weet, dat, wanneer een mexicaansch vaartuig, onder verdachte omstandigheden, de britsche vlag mogt hyschen, de Vereenigde Staten niet aarselen zouden om dit regt uitteoefenen, ten einde het bedrog te ontdekken. Dit wetende, ben ik des te meer verwonderd over den eisch, thans ingesteld door den President der Vereenigde Staten.

Daarom, Myne Heeren, zal ik my verpligt achten om, in het aangezigt van het publiek, myn diep leedwezen te kennen te geven, dat er eenig verschil van gevoelen bestaat in deze zaak, en uitdrukkelyk te verklaren, dat wy niet opgegeven hebben een der grondbeginselen, betwist door myn edelen vriend (de Graaf van Abberdeen) in zyne depeche van December 1841; en het is verder myn pligt te verklaren, dat deze depeche tot den huidigen dag toe onbeantwoord is gebleven door het gouvernement der Vereenigde Staten. Ik ken, ik begryp al te wel, wat de bekwaamheid en wat de scherpzinnigheid is van een Secretaris van Staat in de Vereenigde Staten, om te gelooven, dat indien leerstellingen, zoo gewigtig als de in de depeche nedergestelde, betwist konden worden, dezelven geen veertien maanden onbeantwoord noch onerkend zouden gebleven zyn, had men het wysselyk geoordeeld deze grondbeginselen tegen te spreken. (Hoor, Hoor).

En, Myne Heeren, met opzigt tot het regt van doorzoek, niet dat vyandelyk regt, maar dat regt by overeenkomst, hetwelk uitgeoefend wordt door eene mogendheid uit liefde voor de menschheid, om den handel in slaven te beteugelen, ben ik gehouden het te zeggen, dat, zelfs op dit punt, het my verwondert het besluit der Vereenigde Staten om dit wederzydsch regt te blyven weigeren. (Hoor, Hoor). Ik spreek thans over dat regt van doorzoek, hetwelk door de traktaten tusschen de groote mogendheden van Europa, by traktaat met Frankryk en andere mogendheden, wederzydsch toegestaan is door de partyen, welke den wensch koesterden om krachtdadiglyk den handel in slaven te beteugelen. Dit regt om vaartuigen, welke ontdekt worden dezen handel te dryven, te doorzoeken, behoort aan elk land, hetwelk het traktaat gesloten heeft.

In het jaar 1824 werd er een traktaat geteekend door den Heer Rush, gezant der Vereenigde Staten, bykans op aandringen van America, hetwelk het grootste verlangen betuigde om een einde te maken aan den slavenhandel. Er werd, zeg ik, eene overeenkomst gesloten door den Heer Rush en den Heer Huskinson, waarby het regt van doorzoek wederzydsch is toegestaan; dat is te zeggen, waarby de oorlogschepen der Vereenigde Staten en die van Groot Brittannien respectivelyk in staat gesteld werden om onder zekere bepalingen, dat zelfde regt van doorzoek uitteoefenen, waartegen thans zoodanig een geklag aangeheven wordt in een naburig land. (Hoor, Hoor, Hoor).— Dat traktaat is verworpen geworden door den Senaat der Vereenigde Staten, niet op grond van eenig bezwaar tegen het regt van doorzoek, maar omdat het regt van doorzoek zich uitstrekte tot aan de kust van America, en de Vereenigde Staten zwarigheden maakten, dat het regt van doorzoek uitgeoefend wierd in de nabyheid der kust van America, bewerende, dat zulks niet noodzakelyk was voor de beteugeling van den slavenhandel. De Senaat der Vereenigde Staten liet de kust van America uit het traktaat, en de Heer Canning weigerde hetzelve te bekrachtigen ten gevolge van deze uitlating; en wanneer de Heer Canning gedoogd had om de kust van America uit het traktaat wegtelaten, zoo zoude er op dit oogenblik eene overeenkomst, verleenende het regt van doorzoek, in werking zyn met opzigt tot de Vereenigde Staten.

Myne Heeren, ik hoop, dat de genen, die zoo hevig uitgevaren hebben in de wetgevende kamer van Frankryk tegen de handhaving van tractaten, welke gesloten zyn uit een zuiveren geest van menschlievendheid, en die zich op het voorbeeld der Vereenigde Staten beroepen, die overeenkomst zullen aanhalen en bemerken, dat de Vereenigde Staten onder de eerste waren om dit wederzydsch regt van doorzoek te veroorlooven. (Luid geroep van "Hoor.")

Er moet een groot misverstand bestaan over dit onderwerp; doch in aanmerking nemende het belang in de handhaving van dit regt, een regt niet uitsluitelyk aan Engeland; in aanmerking nemende, dat wy een regt voorstaan, hetwelk de eenigste zekerheid geeft tegen bedrog, tegen de grofste misbruiken door de belanghebbenden in dezen onbillyken handel; in aanmerking nemende, dat wy thans de verdedigers zyn van een grondbeginsel, hetwelk noodwendig is voor de belangen en veiligheid van alle zeemogendheden, zoo is het myn pligt te zeggen, in het aangezigt van het Huis der Gemeente, dat van de vordering van dat regt van onderzoek (*right of visitation*) aangedrongen in de depeche van Lord Abberdeen, niet afgezien is ge-

worden; dat op dit onderwerp geene inwilliging, hoe ook genaamd, is gedaan geworden; en dat wy ons op dit tydstip vastgehouden aan de grondbeginselen nedergesteld in de depeche van Lord Abberdeen. (Gejuich van beide zyden van het Huis.)

Ten aanzien van het traktaat, hetwelk wy gesloten hebben met de Vereenigde Staten, daarin hebben wy geen afstand gedaan van het regt van onderzoek. Wy konden niet meenen, dat de Vereenigde Staten tot dat traktaat toetraden wegens eenige verbindtenis aan onze zyde om afstand te doen van het regt van onderzoek, hetwelk niet noodwendiglyk in verband met die kwestie over den slavenhandel behoeft te staan. Wy dachten, dat het was een stap in voorbaat, toen de Vereenigde Staten derzelver bereidwilligheid te kennen gaven om eene zeemagt naar de kust van Africa te zenden ter beteugeling van den slavenhandel. Wy namen het zenden van eene zeemagt niet aan als een equivalent voor eenig regt, waarop wy aanspraak maakten. Daarenboven dachten wy, dat het voor een groot land als de Vereenigde Staten niets was om dezen maatregel gezamentlyk met ons te nemen aan de kust van Africa, ofschoon de magt van onderzoek bepaald is in het traktaat voor zoodanig geval, ofschoon wy het regt niet vorderen om slavenhaalders, bona fide amerikaansch, te onderzoeken, en dit regt uitgeoefend moet worden door vaartuigen der Vereenigde Staten; wy dachten het, zeg ik, dat het een stap in voorbaat was ter volkomene beteugeling van den slavenhandel, daarom namen wy de voorstellen der Vereenigde Staten aan. Maar door daarin intewilligen, hebben wy niet in het minste van onze vorderingen afgezien; noch was het ooit ons voornemen, gedurende den loop der onderhandelingen, om het regt te laten varen, waarop wy in de gemelde depeche aanspraak maken. (Hoor, Hoor, Hoor).

Wy hebben ons niet tevreden gesteld, Myne Heeren dat deze daadzaak alleen bekend worde door eene verklaring in deze vergadering, maar hebben, sedert de verschyning der boodschap van den President, de gelegenheid waargenomen om ter kennis der Vereenigde Staten te brengen de uitlegging, welke wy van het traktaat geven. (Gejuich).

Ik vertrouw Myne Heeren, dat ik genoeg gezegd heb om het Huis in dit punt voldoening te geven. Ik vertrouw ook, dat, ofschoon ik genoopt ben my te verklaren over een zakelyk verschil van gevoelen tusschen de twee gouvernementen in deze byzondere aangelegenheid, ik dit verschil van gevoelen heb uitgedrukt met dien eerbied, welken ik wensch te onderhouden jegens de hooge gezagvoerders der Vereenigde Staten. (Hoor, Hoor).

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 Maart 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 8 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 Maart 1843.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden, aan:

1. de slaven Martina van Dortalina en Stoffels, aangekomen hebbende het Bestuur dezer kolonie.
2. „ „ Guillermo Gisberto (a) Willem en Maria Rita (a) Rita, aangekomen hebbende den boedel van wyle deweduwe Pieter Lampe te Aruba.
3. den slaaf Jeandor, toebehoord hebbende den boedel van wyle deweduwe Arend Hendrik de Rochemont.
4. de slavin Englentina, aangekomen hebbende Madronet de Rochemont.

En dat genoemde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. *Martina Zoutzigt.*
   Stoffel Zoutzigt.
2. *Willem Lamper.*
   Maria Rita Lamper.
3. *Jeandor Hakkelaar.*
4. *Englentina Knyptang.*

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING
EN
WAARSCHUWING.

DE belastingschuldigen aan Eigendommen en Bezittingen en aan het Personeel en Mobilair, als mede de debiteuren aan Contributie tot instandhouding der Schuttery en aan het Een percent patentregt over het 4de kwartaal en de belastingschuldigen aan Geusurpeerde gronden, alle over het afgeloopen jaar 1842, worden hierby opgeroepen en aangemaand om de vermelde landsmiddelen binnen den tyd van *acht dagen*, van heden afterekenen, te komen betalen, dewyl, na verloop van dien tyd, de lyst der nog onbetaalde posten aan den daartoe bevoegden ambtenaar, ter geregtelyke invordering zal worden ter hand gesteld.

Curaçao den 28 Maart 1843.
De Commis, waarnemende het Koloniale Ontvangers ambt,
WILLEM PRINCE Jr.

OPROEPING.

AANGEZIEN er eenige rekeningen van belasting op het Personeel en Mobilair over dit loopend jaar ten laste van personen, die niet uitgevonden kunnen worden, onbezorgd gebleven zyn, zoo worden die belastingschuldigen, of wie ook voor hen daarin belangstellen, hierby opgeroepen en aangemaand, om hunne rekeningen ten kantore van den ondergeteekende met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschuwing, dat deze oproeping by aanplakking der lyst van de alzoo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatse geschied zynde, het voorwenden van geene rekening te hebben ontvangen by de invordering niet in aanmerking zal genomen worden.

Curaçao den 31 Maart 1843.
De Commis, waarnemende het Koloniale Ontvangers ambt,
WILLEM PRINCE Jr.

Militaire Administratie.

BEKENDMAKING.

DE genen, die eenige rekeningen ten laste van bovengemelde Administratie over het 1ste kwartaal 1843 hebben intedienen, worden verzocht dezelven uiterlyk tegen den 3den April inteleveren, kunnende daarop betaling erlangd worden op Vrydag, den 7den daaropvolgende, van 's morgens 10 tot des namiddags 2 ure, zynde hieronder begrepen de Pensioenen van Officiers Weduwen, voor zoo verre als die gewoonlyk by gemelde Administratie worden uitbetaald, en zulks ten kantore van den ondergeteekende, binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 31 Maart 1843.
De Kapitein Kwartiermeester,
VAN EPS.

TER verzending naar Nederland per Zyner Majesteits Brik MERKUUR, Kapitein ter Zee H. KETJEN, wordt ter Post-directie alhier een Brieven-zak opgemaakt, die gesloten zal worden op aanstaanden Zaturdag, zynde den 8 April, des namiddags te twee ure.

Curaçao den 31 Maart 1843.
De Commis, belast met de Post-directie,
C. GORSIRA.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

E. van der Dys.
Merian Ezra.
Dl. Jesurun. Jr.
Dd. Osorio.

Curaçao den 31 Maart 1843.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op aanstaanden Woensdag, den 5 April, vóór zyn Pakhuis, by publieke veiling doen verkoopen: EENIGE DROOGE GOEDEREN, PROVISIEN, enz.

Curaçao den 31 Maart 1843.
G. W. HELLMUND.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
APRIL 1843.

E. K. Vrydag den 7 te 6 u. 34 m. 'savonds.
V. M. Donderdag den 13 te 9 u. 57 m. 'savonds.
L. K. Donderdag den 20 te 7 u. 52 m. 'savonds.
N. M. Vrydag den 28 te 11 u. 46 m. 'savonds.

Verleden Maandag, den 27 dezer, is van deze haven naar het Moederland vertrokken, Z. M. Korvet CASTOR, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. A. SÖHNGEN.

Het engelsche leger, hetwelk Cabul had verlaten, was in Indiën terug gekomen.—De terugtogt ging met vele bezwaren vergezeld. Het leger moest door woeste streken trekken en eenige rivieren over trekken. Het voerde met zich een groot aantal zieken; vooral lyders aan dissenterie, ontstaande uit eenen ongewonen leefregel. By het naderen van Indiën werd hetzelve olifanten en kameelen te gemoet gezonden, die de baggagie, vrouwen, kinderen en zieken vervoerden; doch velen dezer zieken stierven op weg, waaronder vele officieren, die zich een naam hadden verworven. Na den Indus overgetrokken te zyn, verheugden zich de Hindoes in hun vaderland terug te zyn. Zy waren niet te huis in de bergachtige koude streken van Cabulstan en hadden aldaar het heimwee. De stad Ferozepore genaderd zynde, kwam de gouverneur generaal van britsch Indiën hen te gemoet, en het leger 18,000 man sterk, uit Hindoes en Europeërs bestaande, deed zynen zegenpralenden intogt in die stad.—Het was, wel is waar, een terugtogt, doch het had deszelfs doel bereikt. Het had de opstandelingen gestraft en de eer van Engeland gewroken. Het was eene misrekening van het ministerie zulk een afgelegen land te bezetten. De ondervinding heeft hen thans geleerd om niet meer landstreken, zoo verre van Indostan gelegen, te bezetten. Zy moeten dan indische troepen hiertoe gebruiken, die buiten hun vaderland niet aarden kunnen.

Het verblyf der Engelschen te Jellalabad heeft geleerd, tot welke inspanningen hunne troepen in staat zyn, wanneer zy sterke dranken moeten ontberen. Den Mahomedanen is het gebruik van sterken drank verboden, en in hunne landen zyn dus geene stookeryen van brandewyn en andere gestryke dranken. Gedurende deszelfs verblyf te Jellalabad, waar deze bezetting maanden lang van alle gemeenschap is afgesneden geweest, is er geen alcoholische drank aanwezig geweest. Dit was geen verlies voor de indische troepen,

doch wel voor de europesche troepen, die er aan gewoon waren. In de eerste weken vonden zy zich by ontstentenis van denzelve wel onbehagelyk, doordien zy eenen prikkel misten voor hunne levensverrigtingen; doch langzaam gewenden zich de levenswerktuigen tot werking zonder dezen prikkel. Aan de veerkracht dier mannen schryft men toe, dat Generaal Sale met een handvol troepen, onder ontberingen en vermoeijenissen, maanden lang de geduchte magt der Afghans heeft kunnen weerstaan, zelfs geslagen, en twee stukken geschut, die hen in den bergpas in handen waren gevallen, weer ontnomen.

De zoon van Schach Soodja houdt zich te Candahar staande; doch te Cabul schynt Akhbar Khan weer invloed te verkrygen.

De berigten uit China waren van Macao tot den 19 November, van Hong-kong tot den 15 en van Chusan tot het einde van October. Het laatste smaldeel der vloot was vertrokken van de rivier Yang-tse-Kiang, bereikte op den 17 October Chusan, alwaar een gedeelte der troepen eenigen tyd verblyven zou, en anderen te Amoy en Hong-kong. Lord Saltoun is Gouverneur over de kolonie Hong-kong.— Deze kolonie nam in welvaart toe, en men had er een schouwburg opgerigt.

De kapitein der Artillerie Balfour, by het garnizoen te Madras, die zich geoefend had in de chinesche taal en het karakter der Chinezen, is benoemd tot Britsche Consul Generaal met residentie te Shanghae.

Er waren onderscheidene besluiten afgekondigd van wege den Keizer, waarin de nationale afkeer der Tartaren jegens buitenlanders eenigermate bedwongen en de wensch geuit wordt om "een eeuwigdurende vrede" met dezelven te onderhouden. Naar luid dezer besluiten worden engelsche kooplieden en hunne huisgezinnen veroorloofd zich nedertesetten te Canton, Fowchofoo, Amoy, Ningpo en Shangae, en hunne schepen zullen bepaalde plaatsen hebben om te vertimmeren.

Hong-kong is onherroepelyk aan Groot Brittannien als eene kolonie afgestaan, en de Hong-kooplieden, of de alleen handelaars, worden afgeschaft.

Sir Henry Pottinger werd tegen het einde van November of het begin van December te Hong-kong verwacht, ten einde de onderhandelingen, betreffende het handels tarief, voort te zetten.

De opperbevelhebber Sir Hugh Gough had het voornemen om in het begin van December naar Calcutta te vertrekken.— Verscheidene regementen hadden zeer aan ziekte geleden. De Chinezen waren bezig hunne vestingwerken te herstellen.

Het gedrag van den Franschen consul te Barcelona heeft by de Engelsche drukpers eene buitengewone sensatie verwekt. Volgens den *Standard*, de *Globe*, de *Morning Chronicle*, de *Sun*, enz. was het gedrag van den Franschen consul even berispelyk als dat van den Engelschen consul loijaal, logisch en overeenkomstig het regt der volkeren geweest is. Het artikel van den *Morning Chronicle*, hetwelk hier volgt, geeft een denkbeeld van de beschuldigingen der Engelsche dagbladen:

"Wy zullen (zegt dit dagblad) niet aandringen op de bewyzen, welke echter niet ontbreken, nopens de betrekkingen der Franschen en hunne agenten met de republikeinsche party van Barcelona en nopens, de geheime aanmoedigingen, welke de insurgenten ontvangen hadden, om te beginnen. Wy zullen onze opmerkingen tot het gedrag van den Franschen consul, nadat de opstand uitgebroken was beperken. Onder welke trekken vertoont hy zich? als de vriend, de bondgenoot van den opstand, de raadsman en deelgenoot der junta, haar verzellende naar het kamp van van Halen en elders. Was dit de houding, welke de Fransche consul behoorde aan te nemen? Was dit het gedrag van eenen diplomatischen agent, getrouw aan de onzydigheid?

"Wy hebben echter nog veel zwaarder beschuldiging tegen den Franschen consul. Toen de militairen, welke te Atarazanas en op andere punten gecapituleerd hadden, de vlugt naar van Halen namen, vroeg hun de kapitein generaal, hoe zy zoo schandelyk hunne posten hadden kunnen verlaten, vooral laakte hy degenen, welke het fort van Atarazanas hadden te verdedigen, welk aan den voet van Montjuich gelegen, zoo gemakkelyk de gemeenschap met hem konde onderhouden. De verontschuldiging der Spaansche officieren en soldaten was deze: de Fransche consul was met de kommissarissen der junta by hen gekomen en had hun gezegd, dat alle tegenstand nutteloos was, dat al de steden van Katalonie in opstand waren, dat Arragon en Valencia insgelyks opstonden, en dat aan de soldaten tot het erlangen van lyfsbehoud geen ander middel overbleef dan zich over te geven. De soldaten, die aan dusdanige verzekering van de zyde der junta geen geloof zouden hebben geslagen, geloofden echter den Franschen Consul op zyn woord; hy is het, die ook het overige gedeelte van het garnizoen der forten van Barcelona door eene logen aan de insurgenten overgeleverd heeft.

"Wy hebben reden te gelooven, dat byaldien Atarazanas en de positien der stad overgeleverd waren geworden, en zoo zy in handen der troepen gebleven waren, de regent zich niet in de noodzakelykheid zoude hebben gezien om de stad te bombarderen. Het is dus op het hoofd of liever op de tong van den Franschen consul, dat alle door het bombardement veroorzaakte vernieling en bloedvergieting nederkomen.

"Men heeft gezegd, dat deze agent de onzydigheid met grootmoedigheid in acht genomen heeft. Zie hier nog een voorbeeld van zyne onzydigheid. Ieder weet, dat by den aanvang van den opstand onderscheidene dames, waaronder de vrouw en dochters van den generaal van Halen en de vrouw van den generaal Zabala het gespuis ontvlugt waren door zich aan boord van een Fransch schip te begeven. Toen de generaal van Halen zyne vrouw en dochters terug vorderde en den bevelhebber van het Fransche schip verzocht, dezelve aan boord van Isabella II over te schepen, vroeg die bevelhebber den raad van den Franschen consul, en het antwoord van dezen was: "Ik ben voor deze gevangene verantwoordelyk jegens de junta en kan ze niet uitleveren!"

"Hier is dus een Fransch consul, geaccrediteerd by de Koningin Isabella en by den Regent, welke zich verantwoordelyk noemt jegens eene insurgenten junta en welke aan den kapitein-generaal der provincie zyne vrouw en kinderen weigert' omdat hy die uit handen van het graauw heeft ontvangen, en omdat hy daarvoor verantwoordelyk is jegens de junta van het graauw! Zyn dit de beginselen van den Heer Guizot? Wy meenen volmondig te kunnen zeggen, neen!

"Waarom vorderde de verantwoordelykheid des consuls, dat hy de gevangenen behield? Waren het mannen geweest, men zoude hebben kunnen vreesen, dat zy diensten aan de zaak der orde en der Koningin bewezen. Maar het waren vrouwen. Men konde haar niet vasthouden dan als gyzelaars, om ze uit te wisselen tegen de hoofden van den opstand of om slagtoffers van represailles te worden voor het geval, dat die hoofden de door de wet bedreigde straffen moesten ondergaan.— Wy moeten het verkondigen: nimmer in dezen noch in den vorigen oorlog is iets zoo gedrogtelyks en schandelyks, als het gedrag van den Franschen consul te Barcelona, gezien."

PORTUGAL. Het voormalige inquisitiepaleis in Lissabon, dat in den laatsten tyd eens voor een raadhuis bestemd werd, wordt nu geheel afgebroken, daar de regering op den grond van het eens zoo gevreesde gebouw nu een nationaal theater wil laten oprigten.

LONDEN. Hoe langer hoe meer worden alhier en door geheel het ryk *huizen van gegoten yzer* gebouwd. Zoodanig een huis van drie verdiepingen met 10 á 12 kamers, kost circa 1,000 £, en als men met de buurt niet tevreden is, kan men het huis uit-een nemen, en, hoogtens 25 £ onkosten, ergens elders weder opbouwen.

De heer Diard, een der beroemdste leerlingen van Cuvier, is onlangs, na eene afwezigheid van 20 jaren, welke hy op moeijelyke onderzoekings reizen in Indië doorbragt, in Havre geland. Hy keerde met eene ontelbare menigte kostbare voorwerpen terug, welke het nationale museum verryken zullen. Onder anderen heeft de heer Diard ongeveer 30 vaten van dat voortreffelyke lak medegebragt, waarmede het porselein kan geverwd worden, en welks bereiding tot dus ver een uitsluitend geheim der Chinezen was. Van Java bragt hy nieuwe planten mede, welke, door eene byzondere wyze van bewaring, in weerwil der lange zeereis, frisch gebleven zyn.

TURKYE. Aan verscheidene officieren der Turksche garde is dezer dagen met veel gestrengheid een bevel van den grooten heer voltrokken, daar men hun, die, naar de wyze der Europische dandy's hun hoofdhaar tot eene onbetamelyke lengte hadden laten groeijen, onbarmhartig heeft geschoren en hun haar tot op een' halven duim lengte gereduceerd.

— Een Duitsche renegaat, die het in anderhalf jaar tot den rang van bey heeft gebragt—zekeren kapitein Wetzlar—is onlangs met eene Turkin getrouwd, welke hem een zeer aanzienlyk vermogen heeft aangebragt. De Turken laten niet na, zoowel by de besnydenis der bekeerden, als ook by de huwelyken, welke christelyke renegaten aangaan, veel pracht ten toon te spreiden.

BRUSSEL, 26 *Dec.* In een dagblad leest men als volgt:

Onderscheidene Fransche en Duitsche en inzonderheid Engelsche dagbladen hebben gewag gemaakt van eenige verkoeling, welke tusschen de Hertogin van Orleans en de koninklyke familie zoude ontstaan zyn, en welke verkoeling zelfs tot opentlyke onmin zou zyn ontaard. Deze stelling der Hertogin van Orleans kan, in eene niet verwyderde toekomst, van grooten invloed op de binnenlandsche oneenigheden van Frankryk zyn; die daadzaak verdient dan ook wel met naauwkeurigheid beschreven te worden. Begaafd met een diep verstand, met veel karakter, en met evenveel schranderheid als fyngevoeligheid, verkreeg de prinses Helena spoedig en misschien zonder het te willen, eenen beslissenden invloed op den Hertog van Orleans, wiens geest eenigzins alledaags was, en die in den maalstroom der denkbeelden van het nieuwe Frankryk was geslingerd. Hy bevond zich gaarne by haar, putte in zyne gesprekken met haar menige nuttige les en had haar, die zonder vooringenomenheid oordeelde, menig nieuw magt te danken. Het was haar niet ontgaan, dat eene al te groote uitbreiding, aan het tegenwoordige stelsel gegeven, de [illegible]

van den Hertog van Orleans en die van hare kinderen bedreigde. "Zorgen wy, dat wy met dit stelsel niet verslyten," moet zy hem dikwyls gezegd hebben, en de Hertog, welke naar hare raadgevingen luisterde, omgaf zich van eene soort van staatkundige onafhankelykheid. Louis Philippe, in zyn huisgezin gewoon eene onbeperkte gehoorzaamheid te vinden, en er geene andere staatkunde dan de zyne te zien heerschen, begon van dat oogenblik af zyne schoondochter met een minder welwillend oog te beschouwen. De dood des Hertogs van Orleans verwyderde haar nog meer. De wet op het regentschap, eenige uitdrukkingen der ministers ten haren aanzien, en een menigte kleinigheden, kwetste haar gevoelig. In hare smart leefde zy teruggetrokken en hield zich alleen met hare kinderen bezig.

Op het kasteel van Eu reeds werd besloten om nog dezen winter op het paleis der Tuilerien, na het eindigen van den rouw, de gebruikelyke feesten te hervatten, en de Hertog van Nemours en zyne bevallige gemalin werden aangewezen om in hunne salons de honneurs van het paleis waar te nemen. Maar de appartementen van den Hertog van Nemours zyn, in het paviljoen Marsan, onmiddelyk boven die der prinses Helena, en om het kontrast te ontwyken, hetwelk de bals des broeders met de smart der weduwen zouden hebben opgeleverd, werd een derde persoon belast om aan de hertogin van Orleans voor te slaan, hare appartementen aan den Hertog van Nemours af te staan, en in plaats daarvan het paveljoen Flora, niet ver van de appartementen des konings en van Mevr. Adelaïde te gaan betrekken. Maar zy heeft ten stelligste geweigerd dit verzoek in te willigen, verklarende zy, dat de appartementen van haren gemaal een waar heiligdom waren, hetwelk zy alleen op een bepaald bevel des Konings wil verlaten. Eene door den Koning zelven beproefde poging tot overreding was even vruchteloos en had alleen ten gevolge om de Hertogin te bewegen, het militaire bureau en de aangrenzende zaal af te staan, alwaar de Hertog van Nemours zich thans met dezelfde bezigheden onledig houdt.

Eene laatste oorzaak van verkoeling is eindelyk de opvoeding der kinderen, ten opzigte waarvan de hertogin in opene tegenspraak met de gansche koninklyke familie is; er hebben ten dien aanzien onderscheidene onaangename discussien plaats gehad. De hertogin leeft op dit oogenblik teruggetrokken en in afzondering en wydt zich met volkomen moederlyke teederheid aan de opvoeding harer twee zonen, waarvan de jongste, de hertog de Chartres, gestadig ziek is.

Mededinging. Voor eenen monarch, die in zyn land fabryken oprigten en bevorderen wil, is en blyft het eene valsche grondstelling, de grenzen zyns lands tegen vreemde fabrikaten geheel te versperren of te sluiten. Frederik II volgde dit valsche beginsel, en zoo lang hy het volgde, zag hy zyne fabryken niet bloeijen en hoogere vlugt nemen; veeleer bleven zy staan op denzelfden trap van uitbreiding welken zy by hare oprigting hadden gehad. Zoodra echter werd niet aan den invoer van vreemde fabrikaten een grooter vrydom verleend, of terstond ook namen de inlandsche fabrikaten in volmaking toe. Ook Joseph II kleefde hetzelfde valsche grondbeginsel aan. Hy verbood den invoer van alle nyverheidsproducten. Hy deed te Praag de vreemde uurwerken tot stof vergruizen en alle ingevoerde waren vernielen. Daarom echter breiden zyne fabryken zich niet uit, en hy kon geene harer voortbrengsels uitvoeren, omdat zy te slecht waren. In de geheele monarchie was geen in goeden smaak bearbeid tapyt te verkrygen, omdat de invoer der vreemde tapyten volstrekt verboden was. Dit alles bevestigd de waarheid en wezentlyke gegrondheid der stelling, dat in zoodanige landen, waar geene mededinging toegelaten wordt, de eigene fabryken op den laagsten trap der fabrykaadje staan blyven. Toen in Saksen sprake was, van tot het Pruisische tolverbond toe te treden, barsten alle Berlynsche katoenfabrikanten in luide jammerklagten uit, dat zy allen moesten ten gronde gaan, hunne fabryken moesten sluiten en hunne werklieden laten verhongeren, omdat zy de mededinging met de Saksische fabryken in Chemnitz niet konden doorstaan. De toetreding geschiede, en wat is daarvan nu het gevolg? de Saksische fabrikanten moeten zich de grootste moeite geven, om niet door de Pruisische fabrykanten geheel overvleugeld te worden.— De Pruisische katoendrukkers zyn in hunne kunst zoo verre vooruit gegaan, dat zy reeds met de Fransche katoendrukkers wedyveren, en op de jaarmissen betere zaken doen dan de Saksers. Zoo lang Keizer Joseph II regeerde, was de handel in de Oostenrykische monarchie geen active handel, want hy voerde naar buitenlands geene waren uit. Maar na zynen dood, zoodra de mededinging van vreemde waren toegelaten was, verhieven zich de Oostenrykische schoone en groote fabryken in lakens, merinos, katoenen, zydewaren, bronzenwaren, uurwerken, galanterie- glas- en staalwaren, Weener Dames shawls, enz.— Met laatstgemeld artikel, hetwelk zy uit zyde en fyne lamswol vervaardigen, hebben zy geheel Duitschland en Italie overstroomd en zich overgroote handelswinsten verzekerd. De grondregel is dus bevestigd, en een ondervindingsregel geworden, dat de mededinging van vreemde fabrikaten de grootste hefboom is om de inlandsche fabryken te verbeteren en te volmaken, en wel in zoo eenen hoogen graad, dat zy gerust zich in eenen wedstryd met de buitenlandsche fabryken kunnen begeven.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 Maart 1843.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, dd. 10 dezer maand No. 68, is aan de Jufvrouwen Maria Francisca Moons en Johanna Maria Knuppel, de toestemming verleend om in eenige der door haar tot school ingerigte lokalen van het door dezelve bewoond wordende gebouw, aan behoeftigen van het vrouwelyke geslacht alhier, die uithoofde van omstandigheden verhinderd worden het schoolonderwys in de week by te wonen, des Zondags van half twaalf tot 3 uren des namiddags, gratis onderwys te geven in het lezen en schryven, de grondbeginselen der hollandsche taal en het rekenen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 Maart 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt hierby ter kennisse van het algemeen gebragt:

1. dat by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, in dato 22 February dj. No. 248, de Heer August Lebereght Statius Muller, op nieuw is benoemd tot lid van de Regtbank alhier.
2. dat by resolutie van gemelden Heer Gouverneur Generaal mede dd. 22 February dj. No. 249, de Heer Nicolaas Rojer, op nieuw is benoemd tot lid van den Kolonialen Raad dezes Eilands.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1843.

ALZOO de persoon van *SARA ELISABETH TOBEL*, Weduwe *WILHELM GODFRIED SCHOONEWOLFF* zich by rekwest aan den HoogEd. Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin Johanna Petronella (alias) Sophia, oud 25 jaren, dochter van Dominga, zoo is het, dat de HoogEd. Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1843.

ALZOO de persoon van *PETRUS MARTINUS PENNING*, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie*, voor de hem in eigendom aankomende slavin Martina, oud 23 jaren, dochter van Pavisina, ook genaamd Paulina, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1843.

ALZOO de persoon van *JOHANNES BLYDE*, ingezeten van Bonaire, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende de slavin Louisa Rudolphina, oud 16 jaren, dochter van Maria Clementina Moor, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE ondergeteekende roept hierby op al degenen, die vermeenen mogten eenige rekeningen ten zynen laste te hebben om dezelven binnen den tyd van drie weken, van heden af te rekenen, by hem in te zenden. Ook waarschuwt hy het publiek om op zynen naam aan niemand eenig crediet te verleenen.

Curaçao den 16 Maart 1843.
C. SCHOONEWOLFF.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.